

PROPOSTES DE REFLEXIÓ PERSONAL PER A NADAL

Dues activitats per treballar l'Eix dels Pobres en el període litúrgic de l'Advent

1. A SOLES: CARA A CARA AMB TU MATEIX I AMB JESÚS.

Fem la proposta d'una estona de reflexió a soles: la caritat, el servei als altres, l'acollida, la justícia,... Totes comencen en el lloc íntim i personal del cor. Són les actituds davant la pròpia vida les que ens donen capacitat de sortir en fora estimant, acollint, acompanyant des de la fraternitat, sense competir, sense defenses, amb prou tendresa i compassió.

En primer lloc fes una petita pregària: demana Jesús que es tanqui amb tu dins el cor. Tanqueu la porta... que per uns moments no hi entri res més que destorbi (no és un tancament egoista; carregar les piles per estimar més)

*Senyor, has penetrat els meus secrets i em coneixes,
tu saps quan m'assec i quan m'aixeco;
descobreixes de lluny estant els meus propòsits,
saps prou bé si camino o si reposo,
et són coneguts tots els meus passos.*

*Encara no tinc als llavis la paraula,
que tu, Senyor, ja la veus pronunciada.
Déu meu, penetra els meus secrets i coneix el meu cor,
examina'm per conèixer què desitjo. (Salm 139, 1-4.23)*

Després deixa ressonar dins teu:

- Com em sento davant les coses que queden limitades en aquestes festes per la pandèmia de la COVID?... com em sento de debò? No pateixis per la sinceritat del teu pensament: el teu cor no té finestres per xafarders i la porta és tancada!
- Quins patiments em fa present el ressò de la pandèmia que estem vivint?
- Quins sentiments em desperten aquests patiments? Tristesa, ràbia, desconsol, fredor davant de tot, tancament, impotència, esperit de revolta, crida al servei...
- Què espero de Nadal de debò? Més despullat, més pobre, més tancat a casa, amb més solituds...

I ara obre la porta del cor i mira al teu voltant i arreu:

- Qui necessita ser estimat? Acollit? Qui necessita escalf? És el pessebre que Déu ha preparat per a tu aquest Nadal.
- Com m'obriré a l'amor als més petits, pobres, malalts, ferits al mig del camí de la vida, als qui no compten?
- Hi ha algú que encara no formi part de la meva estimació, encara que sigui en el silenci, acollint-la en la pregària fraterna?

Nadal serà tan Nadal com tu vulguis que ho sigui!

2. **ACCIÓ DE GRÀCIES DAVANT EL PESSEBRE**

Davant el pessebre que han sabut fer les nostres mans avui et donem gràcies Déu, Pare de tots, pel pessebre que has fet néixer de nou al meu voltant.

- Gràcies, Pare bo i pare de tots pel portal de Betlem, per la cova, la quadra d'animals, el banc de la plaça o el caixer automàtic; per la casa mig en runes i humida. Gràcies perquè em mantenen viva la petita vergonya pels meus aburgessaments.
- Gràcies, Pare bo i pare de tots, pels pastors i els seus ramats, per la gent de bona fe i les seves formes senzilles d'ajudar. Com en la paràbola del Samarità, mentre la gent que viu atrapada per les altes responsabilitats de cada dia, no s'adona que hi ha ferits per les vores del camí, les dones i els homes de bona voluntat ja estan camí: "túper" de caldo en mà, amb telefonada càlida; amb "l'ai vés, me n'ha sobrat una mica i te'n porto"; amb unes poques monedes gratades del canvi de les compres de cada dia; amb torrons al matí de Nadal... i per Reis uns mitjons!
- Gràcies, Pare bo i pare de tots per l'Àngel cridaner portador de la Bona Nova del naixement de Jesús. Amb tota la força crida i crida: "Glòria a Déu a dalt del cel i Pau a la terra". Parla des de l'Evangelí, des de la gent generosa, des dels voluntaris i voluntàries, des de la gent de treballs essencials (de fet tots els treballs són essencials quan porten el pa a casa); l'àngel crida des de les famílies creatives que han fet dels moments més confinats un espai per créixer més. La veu punyent de l'àngel arriba a ser feridora quan se l'escolta inactiu, en l'individualisme egoista; és dolça però, com mel en boca, quan pots fer de la teva vida un

anunci de pau, de goig; quan la teva veu i la seva canten harmònicament.

- Gràcies, Pare bo i pare de tots pel bou i per l'ase. Ells no saben del tot què hi fan al pessebre, però escalfen, i sembla que s'hi troben bé. Quantes bones ànimes fan bé sense discursos, sense decàlegs, sense ideologies ni teories, solament perquè s'hi troben bé, fent el bé. La teva paraula, Pare, potser no els ha entrat per les orelles, els ha entrat intravenosa, directe al cor.
- Gràcies, Pare bo i pare de tots per totes les coses que posem al pessebre: són moltes i variades. Algunes són obres d'art molt maques, d'altres són les cintes i boles que anem aprofitant i es revelleixen... no ens has donat a tots unes mans d'artista, però oferim el que tenim. Com que al teu fill Jesús li agradaven tant les paràboles, potser el que fem amb el pessebre és paràbola: més o menys destres oferim les nostres capacitats, els nostres recursos, i, tornem-hi, amor, que d'això n'has donat per tothom.
- Gràcies, Pare bo i pare de tots per Maria, per Josep, pels Reis i llurs patges que venen de lluny. I, sobretot, per Jesús: un dia ens vas donar una família a la Terra, al pessebre ens en regales una de nova, amb els que són com de casa, i els qui venen de lluny. Per Nadal ens recordes que la família no ens un ghetto per aïllar-nos, sinó una petita escola on aprendre a estimar tota la família humana... no és una estufa, sinó un abríc per sortir enfora i teixir la xarxa fraterna dels fills i filles de Déu.
- Gràcies, Pare bo i pare de tots per ser com ets, i per fer les coses com les fas!